

Nr 334.

Av herr **Holmgren m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 350, angående lönereglering för arméns och marinens personal m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 350, till innevarande års riksdag, angående lönereglering för arméns och marinens personal m. m. hava arméns och marinens musikedirektörer blivit placerade i 3:e lönegraden (Uo) eller alltså i samma lönegrad som fanjunkare (flaggunderofficere).

Att på dirigenten vilar en större börda än på de enskilda medlemmarna av orkestern torde utan vidare vara klart. Förutom att han är den musikaliska ledaren vid utförandet av de musikaliska prestationerna, är han ju även den, som skall utbilda musikpersonalen och följa med den allmänna utvecklingen inom musiklivet.

Redan i det förhållandet, att musikedirektören vid sin utnämning erhåller underlöjtnants tjänsteställning och fem år senare löjtnants grad (eventuellt sedermera kaptens) ligger ju ett erkännande av hans högre kvalifikationer i jämförelse med den honom underställda musikpersonalen, en omständighet, som synes oss böra återspeglas även vid hans placering i lönegrad.

De musikedirektörer, som avlagt musikedirektörsexamen vid musikaliska akademien, hava för att kunna vinna detta mål måst underkasta sig betungande utgifter, och besitta i och med denna examen högre kvalifikationer än musikdirigenter, som sakna sådan merit.

Enär löneplanen för underofficere upptager 4 lönegrader, synes oss rättvisa och billighet kräva, att de musikedirektörer, som avlagt musikedirektörsexamen vid musikaliska akademien, placeras i 4:e lönegraden.

På grund av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen ville besluta, att musikedirektör vid armén och marinen, som avlagt musikedirektörsexamen vid musikaliska akademien, skall placeras i 4:e lönegraden (Uo).

Stockholm den 20 april 1921.

Bj. Holmgren.

K. E. W. Söderhielm.

Karl Starbäck.

Oskar Kloo.

J. Fjellman.

Walter Kant.

Ulrik Leander.
